

С а д р ж а ј:

Божидар Зечевић - [ПИВАРА](#)

Драма Пивара Божидара Зечевића изврстан је текст који је с разлогом у своје време освојио награду “Бранислав Нушић”. С једна-ким разлогом овај текст отвара и 47. број “Савремене српске драме”. Као у већини текстова који су пред нама, и у Зечевићевој драми делатан је документарно-историјски подтекст. То је временски период који обухвата последње дане окупације у Београду и представља увертиру у долазак партизанских ослободилаца:

ЛИР: (Стоји у врху хора, широким гестом отвара једну књижурину и чита из дубоког тембра)

Историја српског позоришта. Страна 97. “Импровизована позоришна дружина у ‘Нипертовој пивари’”. Одмах по обустављању рада Народног позоришта, један део глумаца у Београду прелази под скут индустријалца Ђорђа Ниперта, који у великом предворју пиваре гради позорницу и врши остале потребне радове. Тако су отпочеле представе. Приказано је више комада по Нипертовом избору. (С пажњом затвара књижурину) Даме и господо! Частим се што испред српског глумишта могу да поздравим овај скуп и дичном потомку нашег театарског меценарства још једном упутим ријеч и топле хвале. Како је дивно то што је учинио ваш дјед! Како је величанствено то што

чините ви сада: на обљетницу тог племенитог чина Ваш дом наново прихвата сирото казалиште! ... [>>> види поговор](#)

Миладин Шеварлић - [МЕРЛИНКИНА ИСПОВЕСТ](#)

У монодрами Мерлинкина исповест дидаскалије на почетку и на крају драме усмерене су ка демаскирању глумца и дезилузовању театра. Искорак ка стварности осигуран је исечцима из живота којима је драма уоквирена:

“Ова монодрама рађена је према аутобиографији трансвестита Вјерана Миладиновића Терезин син. (Издање аутора, Београд 2002). Књигу сам добио од аутора почетком 2003. године. Било је то у Народној опсерваторији, на Калемегдану, где је Миладиновић нашао уточиште и посао. Пребивао је у станчићу, у Планетаријуму, у Доњем граду. Текст који следи произашао је из нашег тадашњег договора.”

Контекстуални оквир сурово је заокружен на крају комада: “Вјеран Миладиновић нестао је крајем марта 2003. године. Његово тело нађено је 23. априла у Крњачи.”

Жанр монодраме најприкладнији је за исповест женске проститутке у мушком телу. На устук традиционалном полном диморфизму, који у суштини одражава бинарне друштвене и културолошке структуре, “трећи пол” који оличава главни јунак овог комада одблесак је исконског пребивања женске аниме у мушком телу, која ће ишчезнути

паралелно са растакањем имагинарне државе у којој се јединка као таква и конституисала. Помало изненађујуће за Шеварлића, који воли велике догађаје и крупне историјске теме, или пак уплиће елементе политичког театра у осовину драмског заплета, у овом комаду све је сведено, лирски набрекнуто, емоционално до сржи, мелодрамски интонирано... [>>> види поговор](#)

Стамен Миловановић - [СКРКОЛИЈЕ](#)

У комаду Стамена Миловановића необичног наслова Скрколије у средишту пажње стоје управо питања Љубави и Бога. Пратећи судбину два брата, од којих је један обележен церебралном парализом, али и духовном чврстином коју ће демонстрирати до самог краја драме, и другог, здравог и правог, али ускраћеног за истинска осећања, обузетог коцкарским пороком и животом у сенци болесног и надареног брата, текст заокупља пажњу од почетка до краја. Брат жртва и брат који се жртвује. Дирљива прича о понорним дубинама душе, о скривеним Божјим путевима, о љубави и чежњи. Изузетно је ефектна карактеризација проститутке Светлане, искусне професионалке и невине заводнице, која се са својом злехудом судбином носи како може и како мора. Врло упечатљива карактеризација и креација драмског писца. Отворена, простодушна, наивна и срдачна, спремна да разуме и опрости, са израженом емпатијом према ускраћеним и осујећеним људима, лишеним среће и здравља, проститутка Цеца је

изузетно успео драмски лик. С друге стране, Јелена, нормална девојка, малограђанка и охолница, која жели Стојанову љубав, а није спремна да се жртвује за њу, као да не поседује нерв за разумевање обичних људских мука и страдања. Као да су у овом Миловановићевом комаду заменили улоге они здрави, нормални и успешни, и они други, обележени и прокажени, који и поред свих својих хендикепа, нису изгубили веру у живот и људе. Вешто написан комад, који потврђује репутацију Стамена Миловановића као провереног драмског писца... [>>> види поговор](#)

Предраг Перишић - [СРЕЋА У НЕСРЕЋИ](#)

И црнохуморна комедија апсурда Срећа у несрећи Предрага Перишића тематизује трагичну човекову усамљеност у информатичком и дехуманизованом пост-свету. Постмодерном, постхуманистичком, посткомунистичком, пост-транзиционом, пост-рестант свету. У коме нико никога не разуме и ништа ничему не претходи. Комедија Предрага Перишића Срећа у несрећи на нушићевски начин тематизује српску савремену судбину. Прича о згаженом Човеку и Министру прича је о нама самима, о нашим заблудама и глупостима. Заплет је познат, али врло ефектан. Чиновник Стојан има ту несрећу да буде згажен на пешачком прелазу, док чиновнички опортуно прелази улицу на зелено. “Срећа у несрећи” је, међутим, то што је узрочник несреће чиновски монструозни владин “ауди” са затамњеним стаклима, а починилац нико други до

актуелни Министар. Тачније, његов малолетни син. (Учило дете да се вози) Из овог заплета проистећи ће урнебесна комедија апсурда.

СТОЈАН: Нећеш веровати колико сам ја срећник. Згазио ме је лично господин Министар!

КОВИЉКА: Министар? Лично те он згазио?

СТОЈАН: Кажем ти сто пута, није он... Његов мали... Учио Министар дете да вози ауто. Глупо је да министрово дете не зна да вози ауто!... [>>> види поговор](#)

Бошко сувајић - [Поговор](#)

-- о о О о о --

Едиција Савремена српска драма КЊИГА 47

Издавачи: УДРУЖЕЊЕ ДРАМСКИХ ПИСАЦА СРБИЈЕ, 11000 Београд, Господар Јевремова 19, ПОЗОРИШТЕ “МОДЕРНА ГАРАЖА”, Мајке Јевросиме 30

www.drama.org.rs

udraps@gmail.com

За издаваче: Миладин Шеварлић и Братислав Петковић

Одговорни уредник, Миладин Шеварлић

Главни уредник, Момчило Ковачевић

Извршни уредник, Недељко Бодирога

Редакција: Миладин Шеварлић, Бошко Сувајџић, Снежана Кутрички, др Едуард Дајч,

Радомир Путник, Александар Ћаја

Коректура: Редакција

Ликовно и техничко решење, Ново Чогурић

Припрема за штампу, Светозар Станкић

ISBN 978–86–85501–38–8

Штампа и повез: “ГРАФОРЕКЛАМ”, Параћин

Штампање завршено јула 2011.

Тираж: 300 примерака